

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПРИКАРПАТСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТЕФАНІКА

Факультет історії, політології і міжнародних відносин
Кафедра історії України і методики викладання історії

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
ІСТОРІЯ ГАЛИЧИНИ ХІХ ст. – 1939 р.

Рівень вищої освіти – другий (магістерський)
Освітньо-професійна програма «Середня освіта (Історія)»
Спеціальність 014 (за предметними спеціальностями)
Спеціалізація 014.03 Історія
Галузь знань 01 Освіта/Педагогіка

Затверджено на засіданні
кафедри історії України
і методики викладання історії.
Протокол № 12 від 29 червня 2023 р.

м. Івано-Франківськ – 2023

1. Загальна інформація	
Назва дисципліни	Історія Галичини XIX ст. – 1939 р.
Викладач	Райківський Ігор Ярославович
Контактний телефон викладача	0342-59-60-06
Е-mail викладача	igor.raikivskyi@pnu.edu.ua
Формат дисципліни	Очний/заочний
Обсяг дисципліни	3 кредити ЄКТС, 90 год.
Посилання на сайт дистанційного навчання	https://d-learn.pnu.edu.ua/
Консультації	Понеділок 14.00 год.
2. Анотація до навчальної дисципліни	
<p>Невід’ємною складовою історії України є історична регіоналістика, що вивчає процеси життєдіяльності людських спільнот і комунікативних зв’язків у територіальній площині, в межах регіонів, що історично склалися. Біля джерел давньої традиції історичних досліджень країв та регіонів нашої Батьківщини були такі видатні українські вчені, як Михайло Грушевський, Іван Франко, Володимир Гнатюк, Іван Крип’якевич, Степан Томашівський та багато ін. Ця традиція торувала собі шлях навіть у часи комуністичної партійно-тоталітарної диктатури через видання збірника “3 історії західноукраїнських земель”, багатотомної “Історії міст і сіл Української РСР”, інших видань, присвячених регіональній проблематиці. Розбудова української державності, національно-культурне відродження після 1991 р. мають ґрунтуватися на духовному етнокультурному соборницькому самоусвідомленні її територій. Так, В’ячеслав Липинський вважав за можливе говорити про всеукраїнську націю, основу на “почутті територіального патріотизму”. “Територіальний патріотизм, – наголошував він, – лежить в основі всякої організації нації – впливає з інстинкту осілості”. Усвідомлення української національної ідеї, формування почуття цілісності та єдності нації слід розвивати через пізнання національно-культурних традицій краю.</p> <p>Ґрунтовне вивчення різноманітної спадщини окремих регіонів є передумовою принципово нового концептуального осмислення історії України, її місця і ролі в минулому та сучасному геополітичному просторі. Крім суто наукового, викладання пропонованого вибіркового курсу на основі поглибленого вивчення історії рідного краю має важливе суспільне значення, що підтверджується історичним досвідом у національно-патріотичному вихованні учасників визвольних змагань, зокрема Українських січових стрільців та Української повстанської армії, потужною діяльністю багатьох діячів на ниві української культури. Під цим кутом зору актуальним є вивчення історії Галичини в переломний період українського національного руху – XIX ст. – 1939 р., коли відбувалося національно-політичне самоусвідомлення українців, кристалізація національної ідеї, що виступила під гаслом державності й соборності. Пропонований курс має передбачати поглиблене вивчення проблемних питань з історії Галичини як нашої “малої батьківщини”, можливості використання опрацьованого матеріалу в закладах ЗЗСО, зокрема при роботі з учнями в 9 і 10 класах, де вивчаються відповідні теми.</p> <p>Здобувач освіти повинен усвідомити особливості історичного розвитку Галичини як багатотетнічної провінції Австрійської (Австро-Угорської) імперії, де поряд з русинами-українцями в</p>	

значній кількості проживали поляки, євреї, а також німці, вірмени і представники багатьох інших народів. Однак ключову роль у тодішньому суспільному житті краю відіграло українське національне відродження, що становило стрижень історичного процесу і проявилось в культурно-інтелектуальному, політичному, етносоціальному, адміністративно-територіальному та економічному аспектах. Усе це призвело до розриву зі старими, побудованими на аграрному традиціоналізмі цінностями, та формування модерної української соборної нації, усвідомлення національної єдності Галичини з рештою етнічних українських земель. У силу ряду об'єктивних і суб'єктивних причин українська революція і спроба розбудови національної державності на західних землях України на уламках Габсбурзької монархії зазнала поразки, Галичина потрапила в міжвоєнний період під владу відновленої Польської держави.

Хронологічно пропонований курс охоплює період від початку “довгого українського” ХІХ ст. (після переходу Галичини до складу Австрії в 1772 р.) до 1939 р., коли почалася Друга світова війна, що спричинила кардинальні зміни в житті українського та інших народів, що населяли край з давніх часів. Галицькі землі в досліджуваній період були місцем проживання поляків, євреїв, німців та ін., що мали тісні контакти з русинами-українцями. Питання історичного досвіду етнополітичних стосунків у краї, особливості міжконфесійних відносин, що будуть розглядатися в рамках курсу, мають важливе значення для формування наукового погляду на минуле та сучасне регіону, глибшого розуміння закономірностей загального через пізнання особливостей одиничного. Для тих, хто обрав пропонований вибірковий курс, буде змога побачити яскраві приклади толерантного співжиття представників різних народів у Галичині, що можна використати для виховання підростаючого покоління в дусі толерантності, поваги до звичаїв і традицій інших народів, але за умови і т. п.

3. Мета та цілі навчальної дисципліни

Мета вивчення дисципліни – розкрити різні аспекти історії Галичини (культурно-освітній, політичний, соціально-економічний, повсякденної історії та ін.) в руслі сучасних наукових дискурсів. **Цілями** навчання є ознайомити студентів з основними засадами історичного минулого Галичини в австрійський (з 1772 р.) і польський (з 1919 р.) періоди, під час існування ЗУНР у міжнародно-правовому аспекті (1918–1923 рр.), що була змушена вести національно-визвольну боротьбу, проти великодержавної політики польського проводу. Значну увагу приділено висвітленню особливостей становлення української нації в регіональному аспекті, сутності процесу модерного українського націотворення (національного відродження) на місцевому рівні, аналізу характерних рис української національної ідеї в порівняльно-історичному аспекті, взаємин між русинами-українцями і поляками, євреями, німцями, вірменами та іншими народами, що проживали в краї; чимало місця займає розкриття характерних рис культурно-освітнього, політичного та економічного життя етнічних (національних) меншин, динаміки їх розселення і чисельності.

4. Програмні компетентності та результати навчання

Пропонована дисципліна покликана розвинути наступні компетентності:

Інтегральна компетентність:

здатність розв'язувати складні задачі або проблеми в галузі освіти (історія), методики навчання історії в закладах середньої освіти, що характеризується невизначеністю умов, передбачає здійснення інновацій та/або проведення педагогічних досліджень.

загальні компетентності (ЗК):

ЗК 1 – здатність здобувати знання, самостійно шукаючи й опрацьовуючи інформацію, застосовувати їх у практичних ситуаціях діяти відповідально і свідомо на засадах усвідомлення цінностей громадянського суспільства; застосовувати знання в практичних ситуаціях;

ЗК 7 – здатність планувати й організовувати дослідження за прикладною тематикою (окремих практичних питань), узагальнювати отримані результати, оформлювати і презентувати власні наукові здобутки відповідно до чинних вимог;

фахові компетентності, спільні для всіх предметних спеціальностей 014 Середня освіта:

ФК 1 – здатність до поглиблення знань і розуміння предметної області та професійної

діяльності;

ФК 8 – здатність формувати в учнів культуру академічної доброчесності та дотримуватися її принципів у власній професійній діяльності;

компетентності предметної спеціальності 014.03 Середня освіта (Історія) (ПК):

ПК 2 – вміння визначати і застосовувати теоретичні поняття, положення, концепції для аналізу й пояснень історичних фактів, явищ, процесів на засадах національно-культурної самоідентифікації, пошани до української національної культури, багатоманітності й мультикультурності в суспільстві; використовувати комплекс наукових дефініцій для вирішення науково-практичних завдань;

ПК 4 – оволодіння основними історичними концепціями, поняттями, судженнями; здатність критично оцінювати результати наукових досліджень, висувати гіпотези, вибудовувати моделі процесів і явищ української та всесвітньої історії;

ПК 6 – здатність орієнтуватися в інформаційному просторі, здійснювати пошук і критично оцінювати інформацію, оперувати нею у професійній діяльності;

ПК 9 – здатність до соціальної комунікації; розуміння та сприйняття принципів толерантності, соціальної справедливості, доброчесності, вміння втілювати їх у власні моделі поведінки, здатність попереджувати та вирішувати конфлікти.

ПК 10 – здатність виявляти просторові рамки історико-культурних і релігієзнавчих процесів та явищ, формувати практичні навички застосування методології і методики регіональних досліджень у викладацькій та дослідницькій роботі.

Програмні результати навчання (ПРН):

програмні результати навчання (РН), спільні для всіх предметних спеціальностей 014 “Середня освіта”:

РН 1 – демонструє вміння застосовувати знання з психології, педагогіки, фундаментальних і прикладних наук (відповідно до предметної спеціальності) у практичних ситуаціях здійснення освітньої діяльності, поглиблює знання з предметної області;

РН 9 – демонструє уміння класифікувати, упорядковувати і узагальнювати навчальний матеріал відповідно до умов навчального процесу, потреб формування ключових компетентностей та інтегрованого навчання;

РН 14 – демонструє дотримання культури академічної доброчесності у власній діяльності та демонструє вміння формувати її в учнів;

програмні результати навчання для предметної спеціальності (ПРН) 014 “Середня освіта (Історія)”

ПРН 1 – застосовувати наукову критику до аналізу поглядів дослідників минулого, робити власні узагальнення щодо теоретичного і методичного рівня наукових праць з історії;

ПРН 2 – розуміти та інтерпретувати основні теоретичні та методологічні проблеми сучасної історичної науки, аспекти теоретико-методологічного дискурсу усно історичних досліджень у просторі конструювання минулого;

ПРН 8 – критично оцінювати достовірність, надійність інформаційних джерел, вплив інформації на свідомість і розвиток всіх учасників освітнього процесу, на прийняття рішень;

ПРН 15 – здатність ідентифікувати пам’ятки культурно-духовної спадщини в Україні в європейському і світовому контексті, володіти практичними навичками, застосовуючи культурологічні та релігієзнавчі методи в педагогічній і дослідницькій роботі.

5. Організація навчання

Обсяг навчальної дисципліни

лекції	12
семінарські заняття	18
самостійна робота	60

Ознаки навчальної дисципліни			
Семестр	Спеціальність	Курс (рік навчання)	Нормативний / вибірковий
1-й семестр	014 Середня освіта (Історія)	1	вибірковий
Тематика навчальної дисципліни			
Тема	Кількість год.		
	лекції	семі- нарські заняття	самостій- на робота
Тема 1. Галичина під владою Габсбургів у кінці XVIII – на початку XIX ст.	2		4
Тема 2. Соціально-економічний і політичний розвиток Галичини в австрійський період	2		4
Тема 3. Русини-українці під австрійською владою в контексті загальноукраїнського національного відродження	2		6
Тема 4. Поляки у складі Габсбурзької монархії	2		6
Тема 5. Неслов'янське населення австрійської Галичини	2		6
Тема 6. Галичина під час Першої світової війни 1914–1918 рр.	2		4
Тема 1–2. Галичина у складі Австрії (Австро-Угорщини): форми взаємодії держави і суспільства, соціально-економічний розвиток 1. Адміністративно-територіальний устрій і структура населення Галичини у складі Габсбурзької монархії. 2. Реформи “освіченого абсолютизму” Марії-Терезії та Йосифа II. Організація австрійської державної влади в Галичині кінця XVIII – першої половини XIX ст. 3. Вплив конституційних і децентралізаторських реформ 1860–1870-х рр. на політичне становище Галичини. 4. Сільське господарство. Аграрна реформа 1848 р. Капіталістична еволюція на селі в пореформений період XIX ст. – 1914 р. 5. Промисловий переворот. Розвиток фабрично-заводської промисловості, міст і торгівлі в Галичині другої половини XIX – початку XX ст. 6. Представництво від Галичини в австрійських державних (Державна рада) і крайових (Галицький сейм) представницьких установах у 1861–1914 рр. 7. Повсякденне життя галицьких селян і міщан у XIX – на початку XX ст.		4	6
Тема 3. Національне відродження галицьких русинів-українців в австрійській Галичині 1. Ідейні передумови національного відродження та розвиток українського народознавства в Галичині (до середини 1840-х рр.). 2. Галицькі русини-українці під час європейської «весни народів» в Австрії 1848–1849 рр. та післяреволюційного		2	4

<p>десятиліття неоабсолютизму.</p> <p>3. Народовська, москвофільська (русофільська) і радикальна течія національного руху в Галичині 60–80-х рр. XIX ст.: ідейні основи діяльності, лідери, організації.</p> <p>4. Утворення і діяльність українських політичних партій Галичини в 90-х рр. XIX – на початку XX ст. Розвиток інституційної інфраструктури українського руху: культурно-освітніх, спортивних та інших організацій.</p>			
<p>Тема 4. Неукраїнське населення в Галичині під австрійською владою: чисельність, розселення, національно-культурне і політичне життя</p> <p>1. Поляки.</p> <p>2. Євреї.</p> <p>3. Німці.</p> <p>4. Вірмени, караїми та інші нечисленні етнічні меншини.</p>		2	4
<p>Тема 5. Галичина в умовах розпаду Австро-Угорщини і польсько-української війни 1918–1919 рр.</p> <p>1. Проголошення ЗУНР та організація влади в новоствореній державі. Політичне і культурно-освітнє життя українців (листопад 1918 р. – липень 1919 р.).</p> <p>2. Політика ЗУНР (ЗОУНР) у національному питанні. Поляки, євреї та інші національні меншини в ЗУНР.</p> <p>3. Польсько-українська війна в Галичині. Становище українського населення Галичини під владою Польщі (листопад 1918 р. – липень 1919 р.).</p> <p>4. Східногалицьке питання на міжнародній арені в 1918–1923 рр.</p>		2	4
<p>Тема 6–7. Українці Галичини в Другій Речі Посполитій в 1919–1939 рр.</p> <p>1. Адміністративно-територіальний устрій, чисельність, розселення і соціальний статус українців.</p> <p>2. Політика Польщі щодо українців Галичини в міжвоєнний період: основні напрямки та етапи.</p> <p>3. Легальний національно-державницький табір у Галичині (<i>УНТП-УНДО, УРП-УСРП, УСДП та ін.</i>) та українське націоналістичне підпілля (<i>УВО-ОУН</i>) в 1920–1930-х рр.</p> <p>4. Еволюція комуністичного (ліворадикального) руху (<i>КПСТ-КПЗУ</i>), її легальних прибудов.</p> <p>5. Розвиток української освіти і культури під польською владою.</p> <p>6. Соціально-економічне становище Галичини.</p> <p>7. Повсякденне життя українців Галичини міжвоєнного періоду.</p>		2	6
<p>Тема 8. Поляки і неслов'янське населення Галичини в міжвоєнній Польщі</p> <p>1. Динаміка розселення і чисельності галицьких поляків у міжвоєнний період. Політика польського уряду на “східних кресах”.</p> <p>2. Польське політичне і культурно-освітнє життя в Галичині 1920–1930-х рр. Осадництво.</p>		2	4

3. Чисельність і розселення галицьких євреїв, їх правове й економічне становище. Єврейські політичні та культурно-освітні організації. 4. Галицькі німці, вірмени та представники інших етнічних груп у Другій Речі Посполитій, їх внесок у суспільний розвиток краю.			
Тема 9. Підсумкове заняття. Контрольна робота. захист індивідуального завдання.		2	2
ЗАГ:	12	18	60
6. Система оцінювання навчальної дисципліни			
Загальна система оцінювання навчальної дисципліни	<p>Семестровий контроль рівня знань та успішності студентів відбувається у формі <i>заліку</i>. Підсумкова оцінка (максимум 100 балів) визначається як сума балів за поточний контроль знань (50 балів) та результатів залікової роботи (50 балів).</p> <p>Підсумковий бал за поточний контроль знань складається із суми підсумкового балу за <i>семінарські заняття</i> (максимально – 20 балів), <i>контрольну роботу</i> (максимально – 20 балів) та <i>індивідуальне завдання</i> (максимально – 10 балів) та в сукупності становить до 50 балів включно.</p> <p>Суть <i>індивідуального завдання</i> – опрацювання наукової літератури з історії Галичини XIX ст. – 1939 р., з можливістю її використання в шкільному курсі історії в ЗЗСО, що перевіряється на підсумковому занятті.</p>		
Вимоги до письмових робіт	<p>Написання контрольної роботи, як правило, є обов'язковим для виставлення підсумкової оцінки.</p> <p>Контрольна робота включає:</p> <ul style="list-style-type: none"> - два теоретичні завдання (оцінюється по 5 балів кожне); - 10 тестових питань (по 1 балу за кожне питання). <p>Приклади типового завдання для контрольної роботи, на основі питань, що розглядалися на семінарських заняттях:</p> <p>Завдання № 1.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Розвиток українського народознавства в Галичині в перші десятиліття XIX ст. (до 1840-х рр.). 2. Чисельність і розселення галицьких євреїв у складі Другої Речі Посполитої, їх правове й економічне становище. <p>Тестові питання.</p> <p>Контрольна робота виконується на семінарському занятті № 9 (денна форма).</p> <p>Контрольна робота може виконуватися також у тестовій формі (20 тестів по одному балу за питання), в окремих випадках, за поважних причин – без наявності в аудиторії, на сайті дистанційного навчання, куди завантажені тестування.</p>		
Семінарські заняття	<p>У ході поточного контролю здійснюється усне та письмове опитування з тем, передбачених для семінарських занять. Водночас здійснюється контроль самостійної роботи відповідно до визначеної тематики.</p> <p>Оцінювання знань та науково-пошукової роботи студентів на семінарських заняттях проводиться за 5-ти бальною шкалою.</p>		

На семінарському занятті діє такий принцип оцінювання:

“5” балів – знання студента(ки) відмінні.

Студент(ка) глибоко, ґрунтовно в деталях володіє теоретичними знаннями з курсу «Історія Галичини ХІХ ст. – 1939 р.». Виявляє усвідомлені уміння і навички, необхідні для майбутньої роботи, вміє використовувати необхідну джерельну базу та історіографію, порівнювати, співставляти різні явища і процеси, давати вичерпний аналіз порушеної проблеми, володіє понятійно-категоріальним апаратом дослідження тощо. Володіє просторовою компетенцією, вмінням систематизувати, співставляти, аналізувати, доводити, порівнювати історичний матеріал, історичним критичним мисленням, може використовувати сучасні інформаційно-технологічні ресурси в науковій діяльності, має синтетичне мислення та ін.

“4” бали – знання студента(ки) добрі.

Студент(ка) має глибокі й повні знання програмного матеріалу, усвідомлені уміння і навички, здатен(на) щодо їх застосування на практиці; відповідь чітка і практично завершена. Володіє понятійним апаратом, вміє систематизувати, співставляти, аналізувати, доводити, порівнювати історичний матеріал, будує аргументацію на основі доказів. Вміє організовувати пошук, аналіз та інтерпретацію візуальних джерел, може використовувати сучасні інформаційно-технологічні ресурси в науковій діяльності, має певний рівень синтетичного мислення, застосовує оптимальну стратегію пізнавальної діяльності тощо. Однак допускає незначні пропуски фактичного матеріалу, вміє застосувати його щодо конкретно поставлених завдань, у деяких випадках нечітко формулює загалом правильні відповіді, допускає окремі несуттєві помилки та неточності.

“3” бали – знання студента(ки) задовільні.

У студента(ки) є суттєві помилки в знанні фактичного матеріалу (в межах 50% і навіть більше), не здатен(на) повною мірою використати знання, уміння і навички на практиці; відповідь не чітка і надто спрощена. Знає історичну термінологію і володіє понятійним апаратом досить посередньо, не вміє до кінця систематизувати, співставляти, аналізувати, доводити, порівнювати історичний матеріал, переконливо аргументувати свою відповідь. Вміє організовувати пошук візуальних історичних джерел, але не може їх критично проаналізувати. Володіє більшою частиною фактичного матеріалу, але викладає його не послідовно і логічно, не завжди може пояснити причинно-наслідкові зв'язки.

“2” бали – знання студента(ки) незадовільні.

У студента(ки) елементарні знання фактичного матеріалу (до 40%), відсутні уміння й навички, тому він (вона) не здатен(на) їх використовувати на практиці; відповідь не змістовна, в роботі є дуже суттєві помилки. Не ознайомлений(а) належним чином з історією Галичини та не дає відповіді на питання. Практично не вміє

	<p>систематизувати, співставляти, аналізувати, доводити, порівнювати джерела й історіографію з досліджуваної теми. Не володіє історичним критичним мисленням, аналізом і синтезом, відсутня об'єктивна і неупереджена аргументація, самооцінка й оцінка інших.</p> <p>На <i>семінарських заняттях</i> студенту виставляється оцінка за національною (п'ятибальною) шкалою, що є середнім арифметичним усіх отриманих оцінок, що додаються, <i>наприклад</i>, $4 + 5 + 4$, в сумі вийде 13, поділивши на три (кількість оцінок), вийде 4,33, тобто "добре". Ця сума в 5-бальній шкалі переводиться в традиційну 20-бальну систему шляхом множення цієї цифри на чотири і заокруглення за правилами математики, в даному випадку вийде 17).</p>								
<p>Умови допуску до підсумкового контролю</p>	<p>Форма і терміни підсумкового контролю визначаються навчальним планом. Студент(-ка) допускається до підсумкового контролю за умови відпрацювання усіх «заборгованостей» та набору 25 і більше балів.</p>								
<p>Підсумковий контроль</p>	<p>Форма підсумкового контролю – <i>залік</i>. Форма здачі заліку – письмова або тестова (за погодженням з деканатом). Залікова робота оцінюється від 1 до 50 балів. Студент(ка) виконує три завдання: два теоретичних питання (по 10 балів за кожне) та тестове (30 тестів, по одному балу за кожну правильну відповідь).</p> <p style="text-align: center;">Розподіл балів за залікову роботу</p> <table border="1" data-bbox="577 1050 1474 1227"> <thead> <tr> <th>Завдання</th> <th>Кількість балів</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Теоретичне</td> <td>10</td> </tr> <tr> <td>Теоретичне</td> <td>10</td> </tr> <tr> <td>Тестове</td> <td>30 балів</td> </tr> </tbody> </table> <p>У випадку тестової форми здачі заліку в системі дистанційного навчання Прикарпатського університету студент(ка) відповідає на 50 питань у формі тестів, 1 бал за правильну відповідь. Питання складені на основі лекційних і семінарських занять.</p>	Завдання	Кількість балів	Теоретичне	10	Теоретичне	10	Тестове	30 балів
Завдання	Кількість балів								
Теоретичне	10								
Теоретичне	10								
Тестове	30 балів								
7. Політика навчальної дисципліни									
<p>Академічна доброчесність:</p> <p>У Прикарпатському національному університеті імені Василя Стефаника навчальний процес побудований на основі дотримання принципів академічної доброчесності, прозорості та законності роботи. Як викладач, так і студент(ка), повинні дотримуватися «Положення про запобігання академічному плагіату та іншим порушенням академічної доброчесності у навчальній та науково-дослідній роботі здобувачів освіти Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника» та Кодексу честі ПНУ https://pnu.edu.ua/polozhennia-pro-zapobihannia-plahiatu/</p> <p>У випадку запозичених робіт, відсутності посилань на використані джерела, випадків плагіату, виявів академічної недоброчесності (списування) викладач виставляє негативну оцінку та пропонує студентові повторно виконати необхідний вид роботи.</p> <p>Відвідування занять та активна участь у роботі семінарів є обов'язковою умовою успішного складання заліку з пропонованого курсу. Участь у семінарських заняттях може проходити в таких формах: виступ, опонування, рецензія, участь у дискусії тощо.</p> <p>За умови відсутності студента(ки) на лекції чи семінарському занятті без поважних</p>									

причин (довідки, виданої лікарською установою, заяви, підписаної в деканаті і т. п.), отримання негативної оцінки або невчасного виконання студентами індивідуальних робіт у визначений день (як правило, в понеділок о 14.00–15.00 год.) має відбутися відпрацювання. Політика курсу передбачає перездачу усіх невиконаних завдань у встановлений термін. Пропущене заняття студент(ка) може “відпрацювати” у формі, визначеній викладачем та кафедрою. Як правило, “відпрацювання” проходить в усній формі, шляхом вирішення тестових завдань на сайті дистанційного навчання тощо.

Під час занять забороняється користування мобільним телефоном.

Неформальна освіта: Можливість зарахування результатів неформальної освіти регламентується “Положенням про визнання результатів навчання, здобутих шляхом неформальної освіти, в Прикарпатському національному університеті імені Василя Стефаника” (введено в дію наказом ректора № 672 від 24.11.2022 р.) <https://nmv.pnu.edu.ua/wp-content/uploads/sites/118/2022/11/neformalna-osvita.pdf>

8. Рекомендована література

1. Bujak F. Galicya. T. I. Kraj, ludność, społeczeństwo, rolnictwo. Lwów; Warszawa, 1908. 562 s.
2. Buszko J. Galicja 1859–1914. Polski Piemont? *Dzieje narodu i Państwa Polskiego*. T. III / pod red. naukową J. Buszki, A. Garlickiego. Warszawa: Krajowa agencja wydawnicza, 1989. 80 s.
3. Himka J.-P. Galician Villagers and the Ukrainian National Movement in the Nineteenth Century. Edmonton; London, 1988. 358 + XXXVI p.
4. Hroch M. Małe narody Europy. Perspektywa historyczna / przekład G. Pańko. Wrocław; Warszawa; Kraków, 2008. 168 s.
5. Frasz Z. Galicja. Wrocław, 2003. 298 s.
6. Papée F. Historia miasta Lwowa w zarysie. Lwów; Warszawa, 1924. Режим доступу: <http://www.lwow.com.pl/historia/papee3.html>
7. Stępień S. Rola Przemysła w ukraińskim odrodzeniu narodowym w Galicji w pierwszej połowie XIX w. *Warszawskie zeszyty ukrajinoznawcze. Spotkania polsko-ukraińskie. Studia Ukrainica* / pod red. S. Kozaka. Warszawa, 1999. T. 8–9. S. 127–137.
8. Yaremko M. Galicia – Halychyna (A Part of Ukraine). From Separation to Unity. Toronto; New-York; Paris, 1967. 292 p.
9. Аркуша О., Кондратюк К., Мудрий М., Сухий О. Час народів. Історія України XIX століття. Львів, 2016. 408 с.
10. Берест І. Перша світова війна на землях Східної Галичини і Західної Волині: люди, події, факти. Львів, 2015. 324 с.
11. Гон М., Погребинська І. Євреї в Західноукраїнській Народній Республіці (до проблеми українсько-єврейських взаємин). Київ, 1997. 84 с.
12. Гон М. Із кривдою на самоті. Українсько-єврейські взаємини на західноукраїнських землях у складі Польщі (1935–1939). Рівне, 2005. 192 с.
13. Гон М. Особливості міжетнічної взаємодії в контексті політичних процесів на західноукраїнських землях у міжвоєнний період. Рівне, 2006. 431 с.
14. Грицак Я. Нарис історії України. Формування модерної української нації XIX–XX століття. К.: Генеза, 1996. 360 с.
15. Грицак Я. Пророк у своїй Вітчизні: Франко та його спільнота (1856–1886). К.: Критика, 2006. 632 с.
16. Грицак Я. Страсті за націоналізмом. Історичні есеї. К.: Критика, 2004. 344 с.
17. Дашкевич Я. Взаємовідносини між українським та єврейським населенням у Східній Галичині (кінець XIX – початок XX ст.). *Український історичний журнал*. К., 1990. № 10. С. 63–73.

18. Дудяк О. Динаміка чисельності польського населення Східної Галичини в першій третині ХХ ст. *Вісник Львівського університету. Серія історична*. Вип. 35–36. Львів, 2000. С. 286–295.
19. Єкельчик С. Історія України. Становлення модерної нації; авториз. пер. з англ. А. Цимбал. К.: Laurus, 2011. 376 с.
20. Зашкільняк Л., Крикун М. Історія Польщі. Від найдавніших часів до наших днів / Наук. ред. Л. Зашкільняк. Львів, 2002. 752 с.
21. Качараба С. Етнодемографічний розвиток Галичини за умов австрійського панування. *Галичина: етнічна історія. Тематичний збірник статей*. Львів, 2008. С. 116–129.
22. Красівський О. Галичина у першій чверті ХХ ст. Проблема польсько-українських стосунків. Львів, 2000. 416 с.
23. Красівський О. Східна Галичина і Польща в 1918–1923 рр. Проблеми взаємовідносин. Київ, 1998. 302 с.
24. Кугутяк М. Галичина: сторінки історії. Івано-Франківськ, 1993. 199 с.
25. Левицький К. Історія політичної думки галицьких українців 1848–1914. На підставі споминів. Львів, 1926. 736 с. + X с.
26. Литвин М. Українсько-польська війна 1918–1919 рр. Львів, 1998. 469, [2] с.
27. Литвин М.Р., Науменко К.Є. Історія ЗУНР. Львів, 1995. 368 с.
28. Лисяк-Рудницький І. Історичні есе: в 2 т. Т. 1 / пер. У. Гавришків, Я. Грицака. К.: Основи, 1994. 554 с.
29. Магочій П.-Р. Історія України; авторизований пер. з англ. Е. Гийдела, С. Грачової. К.: Критика, 2007. 640 с.
30. Макарчук С. Етнічна історія України. Київ, 2008. 471 с.
31. Мазур О. Міське населення Східної Галичини у воєнному лихолітті 1914–1918 рр. *Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність. Ювілейний збірник на пошану І. Патера*. Львів, 2008. Вип. 16. С. 265–275.
32. Меламед В. Евреи во Львове (XIII – первая половина XX века): События, общество, люди. Львів, 1994. 268 с.
33. Михальський Ю. Польські політичні партії та українське питання в Галичині на початку ХХ століття (1902–1914). Львів, 2002. 166 с.
34. Монолатій І. Від контактів до співпраці: соціально-економічне становлення та культурний розвиток німців у Галичині (1772–1940). Ч. 1. Австрійський період – Західно-Українська Народна Республіка (1772–1923). Коломия, 2002. 228 с.
35. Монолатій І. Разом, але майже окремо. Взаємодія етнополітичних акторів на західноукраїнських землях у 1867–1914 рр. Івано-Франківськ, 2010. 736 с.
36. Мудрий М. Національно-політичні орієнтації в українському суспільстві Галичини австрійського періоду у висвітленні сучасної історіографії. *Вісник Львівського університету. Серія історична*. Львів, 2002. Вип. 37, ч. 1. С. 465–500.
37. Павлишин О. Польське населення Східної Галичини під владою Західно-Української Народної Республіки. *Вісник Львівського університету. Серія історична*. 2005. Вип. 39–40. С. 203–252.
38. Пахолків С. Українська інтелігенція у Габсбурзькій Галичині: освічена верства й емансипація нації / пер. з нім. Х. Николин. Львів, 2014. 612 с.
39. Райківський І. Концептуальні засади українського національного відродження ХІХ століття. *Вісник Прикарпатського університету. Серія історія*. Івано-Франківськ, 2007. Вип. ХІІ–ХІІІ. С. 3–14; 2008. Вип. ХІV. С. 3–17.

40. Райківський І.Я. Ідея української національної єдності в громадському житті Галичини ХІХ століття. Івано-Франківськ: Видавництво Прикарпатського національного університету ім. В.Стефаника, 2012. 932 с.
41. Райківський І. Ідея української соборності в південно-західній Галичині (ХІХ – початок ХХ століття). Івано-Франківськ : Нова Зоря, 2016. 392 с.
42. Сіреджук П. Соціально-економічне становище і культурне життя німецької меншини Східної Галичини (20–30-ті роки ХХ ст.). Тернопіль, 2008. 752 с.
43. Соляр І. Зовнішні орієнтації національно-державницьких партій Західної України (1923–1939). Львів, 2011. 356 с.
44. Ступарик Б. Шкільництво Галичини (1772–1939). Івано-Франківськ, 1994. 144 с.
45. Україна модерна. Число 21: Націоналізм на сході Європи: число на пошану Р.Шпорлюка. Х.: Майдан, 2014. 220 с.
46. Химка І. П. Греко-Католицька Церква і національне відродження у Галичині 1772–1918. *Ковчег : зб. ст. з церковної історії*. Львів, 1993. Чис. 1. С. 73–107.
47. Чорновол І. Польсько-українська угода 1890–1894 рр. Львів, 2000. 247 с.
48. Шпорлюк Р. Імперія та нації: з історичного досвіду України, Росії, Польщі та Білорусі / пер. з англ. Г. Касьянова за участі М. Климчука та М. Рябчука. К., 2000. 354 с.
49. Шпорлюк Р. Модерна нація починається зі слів: “Ми різні, але всі – українці”: [інтерв'ю з істориком і політологом, проф. Гарвардського університету Р. Шпорлюком / вела Г. Трегуб]. *Мандрівець*. 2012. № 1. С. 17–23.

Викладач – доктор історичних наук, професор, завідувач кафедри історії України і методики викладання історії Райківський І.Я.